

MUDr. Nataša Bartoníková: Úloha laboratorí v diagnostice a léčbě pacienta je nezastupitelná

19.2.2026 - | Krajská nemocnice T. Bati

Mikrobioložka Nataša Bartoníková pracuje v Krajské nemocnici Tomáše Bati ve Zlíně již více než 40 let, z toho 30 let jako primárka oddělení lékařské mikrobiologie a genetiky. Ve zdravotnictví pracuje celá její rodina, lékaři jsou manžel i dcera. S úsměvem však konstatuje, že se k medicíně a oboru mikrobiologie dostala vlastně náhodou.

Takže vaším dětským snem nebylo stát se lékařkou?

Kdepak, na gymnáziu si mě vybrali filmaři do reklamy, a tak jsem začala tíhnout k filmu. Chtěla jsem dělat dramaturgii. Přes prázdniny jsem brigádničila ve zlínských filmových ateliérech, panu režisérovi Cvrčkovi jsem dělala při natáčení filmů pro děti asistentku režie a moc mě to bavilo. Jenže takové studium se nelíbilo mým rodičům. Řekla jsem si tedy, že bych mohla studovat veterinární medicínu, protože mám ráda zvířata. Ale ani to neprošlo. Rozhodla jsem se tedy pro medicínu.

Mikrobiologii jste si vybrala už na vysoké škole?

Chtěla jsem dělat porodnictví a gynekologii, věnovala jsem se tomuto oboru již během studia. Jenže když jsem se vrátila do Zlína, musela jsem jít tam, kde bylo volno. Nabídku být praktickým lékařem jsem odmítla, chtěla jsem pracovat v nemocnici. Volné místo bylo na patologii, nastoupila jsem tedy tam a po roce přešla na mikrobiologii. Musela jsem se hodně věcí naučit, ale to dělám v medicíně celý život.

V čem je největší rozdíl - mikrobiologie tehdy a teď?

Medicína a věda jdou velmi rychle dopředu. V našem oboru se to nejvíce projevuje v automatizaci, nových přístrojích, nových metodách. Jsme díky tomu čím dál rychlejší, klinický lékař dostane brzy výsledky a začne okamžitě léčit, což je obrovský benefit pro pacienty. Když jsem začínala, všechno jsme dělali ručně. Používali jsme Petriho misky, varnu, chystali jsme si půdy na kultivaci vzorků, pěstovali tkáňové kultury, měli jsme zvířetník. Nebyly pomůcky na jedno použití, vybavení se umývalo v umývárně ručně. Ve srovnání s dneškem se to jeví až poněkud primitivní.

Co vás nejvíce baví na laboratorní práci?

Jsme na začátku léčby pacienta. Jsme kolečko v soukolí, které uzdravuje konkrétní pacienty. To mě baví. Chodíme na vizity na ARO, pokud je potřeba, tak na operační sály nebo na pitevnu. Pracujeme s nejrozličnějším biologickým materiálem odebraným pacientovi, u kterého je předpoklad infekčního onemocnění bakteriální, virové nebo kvasinkové etiologie (pozn. vědní obor zabývající se příčinami a původem nemoci). Od běžných infekcí až po ty nejzávažnější, jako je vyšetření mozkomíšního moku nebo hemokultur u závažných stavů. Mikrobiologie je interpretativní obor. To znamená, že nález konzultujeme s klinickým lékařem, navrhujeme postup léčby, konzultace s dalším odborníkem např. infektologem, farmakologem. Spolupracujeme napříč obory s celou nemocnicí. Cíl mají všichni stejný, vyléčit pacienta.

Hodně se zabýváte i tématem antibiotik...

To je velké téma napříč medicínou. Rezistence na antibiotika je čím dál častější, pokud se bude pokračovat v současné, často necílené, antibiotické léčbě, v roce 2050 způsobí rezistence na antibiotika více úmrtí než onkologická onemocnění. Vývoj nových antibiotik sice dále pokračuje, ale je stále složitější. Zkoumají se podrobněji původci infekcí, jejich mechanismy odolnosti, testuje se účinnost nových látek. Jedno víme jistě, bakterie, viry, kvasinky, plísňe tady byly miliony let před námi a budou tu i dlouho po nás. Nebezpečí infekcí je všude. Mikrobi 24 hodin denně pracují, když na ně něco vymyslíme, říkáme si, jak jsme dobří, ale oni bohužel strašně rychle najdou způsob, jak to obejít.

Když tohle všechno víte, ovlivňuje vás to v běžném životě?

To víte, že ano. Manžel je ze mě trochu zoufalý. Vždycky s nadsázkou říká, že u nás doma se neuklízí, ale sterilizuje.

<https://www.kntb.cz/mudr-natasa-bartonikova-uloha-laboratori-v-diagnostice-a-lecbe-pacienta-je-nezastupitelna>